

Jeg synes, det er interessant, at vi har diskussionen netop nu, hvor vi har hele strukturdebatten, hvor kommunerne siger, at de gerne vil overtage stadig større og stadig mere komplicerede opgaver, når en så – i al respekt – relativt enkel opgave som at give mennesker praktisk og personlig hjælp tilsyneladende kun kan varetages med ganske stor vanskelighed, for slet ikke at tale om at registrere elevens fravær i folkeskolen eller at lære børn at begå sig i børnehaverne. Også her finder regeringen jo, at det er helt afgørende, at man sikrer også i detaljen, på hvilken måde tingene skal foregå.

Vi tror fra radikal side, at det er meget vigtigt, at man på mange måder forsøger at give hjemmehjælpen fri, og det indebærer også en afbureaukratisering, for en del af det højt besungne frie valg er jo med til at give en standardisering og et tyranni i forhold til sammenlignelighed ydelserne imellem og en vareliggørelse, ikke kun af rengøringen og den personlige pleje, men også af relationen mellem den, der giver hjælpen, og den, der modtager den. Det værste og det, der i videst udstrækning er ødelæggende for vores samfund, er måske, at den relation ikke længere værdsættes som noget centralt.

Vi samarbejder meget gerne med SF om det, der er målsætningen: at kommuner i stadig højere udstrækning – hvilket de fleste dog trods alt jo gør – lever op til lovgivningen, også som den er blevet ændret for nylig, men vi kan ikke støtte beslutningsforslaget på det foreliggende grundlag.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil godt spørge Det Radikale Venstres ordfører, der siger, at Det Radikale Venstre godt vil være med til at gøre hjemmehjælpen fri og vender sig mod alle disse standarder, styninger, kontrol osv.: Hvad er der ufrit ved, at den ældre kan vælge mellem en kommunal hjemmehjælp og en privat hjemmehjælp eller flere private hjemmehjælpere? Hvor ligger det ufrie i det valg?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det, den nuværende regering har fundet nødvendigt, er at tvinge kommuner, at tvinge det lokale demokrati til at køre hjemmeplejen på den mest markedsmæssige måde, man overhovedet kan komme af sted med, nemlig konkurrence på den ene måde eller konkurrence på den anden

måde, hvilket har medført, at man skal måle og veje og beskrive og økonomisere og bureaukratisere på en måde, som er helt uden sidestykke, tror jeg, i dansk administrativ historie. Det er ikke særlig frit set med demokratiske øjne.

Det, at man siger til den ældre: Hvis ikke du er tilfreds, så kan du bare vælge noget andet, det, at man gør hele forholdet mellem den ældre og den, der hjælper, til et spørgsmål om, at det er en vare, som du kan vælge til eller fra, viser, synes jeg, en ganske anderledes forståelse af, hvad det er, der får et samfund til at hænge sammen, og hvad der udgør et samfund, end forståelsen af, at der faktisk er en relation.

Man kan gøre mange ting uden at gå konkurrencevejen, som Venstre foretrækker, fordi man tilsyneladende mener, at konkurrence og frihed er det samme.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg forstår, at Det Radikale Venstre anskuer det her ud fra en systemvinkel og mener, at det frie valg har ført til, at kommunerne skal tænke sig om og bureaukratisere og den slags. Men hvis vi nu ser det ud fra borgerens synspunkt – det er det, Venstre har som udgangspunkt – så er det vel ikke ufrit, at borgeren har flere forskellige ting at vælge imellem.

Men jeg kunne forstå, at Det Radikale Venstre mener, at frihed er, at man kun kan vælge én løsning, nemlig den kommunale løsning.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Man kan jo beklage, at Venstre kun arbejder med én model: »enten er der én løsning, eller også kan man vælge flere i en konkurrencemodel«. Det, som jo også er interessant, er, at borgeren tilsyneladende aldrig er den, der er hjælperen, er den, der er medarbejderen, er den, der indgår i at udføre dette stykke arbejde. Tværtimod taler man om det her, som om hjælperne er folk, der farer frem og tilbage, og som aldrig nogen sinde har en relation til den, der har hjælp behov, men bare er tilfældige mennesker, der kan skiftes ud, som om det var en vare.

Man taler ned til dette område helt uden historisk sidestykke i forhold til en forestilling om faglighed, om ansvar, om tillid i opgaveløsningen. Vi tror, der kan udvikles mange modeller, som faktisk vil gøre, at vi kan gøre den her konkurrencemodel fuldstændig til skamme.